

Ens agrada o no, el centre del món ja no l'ocupa Déu sinó les multinacionals, per molt que algunes comunitats religioses [intenten dir el contrari](#) als seus fidels i infidels. Hui la llei prohibeix la crema de llibres que antigament practicaven les religions occidentals, però, per contra, la llei no les penalitza quan aquestes pregonen als quatre vents els seus [propòsits de censura](#) de determinats productes culturals, com per exemple [El Codi Da Vinci](#). I no les penalitza perquè també és de llei que es respecte la seua llibertat d'expressió, el dret a expressar -i només a expressar- la seua censura.

Se'm preguntarà: per què estàs a favor de l'ús de la llibertat d'expressió d'una pel·lícula en la qual s'exhibeix una imatge de Crist diferent del dogma catòlic i en canvi retreus l'ús de la llibertat d'expressió que s'ha fet amb les [caricatures](#) de Mahoma? Pense que la diferència és evident. A la pel·lícula, que és una obra de ficció, el membre d'una comunitat religiosa es converteix en assassí en intentar que no puga transcendir una imatge diferent de la vida de Crist; en canvi, en les vinyetes, connectades a la realitat, a l'actualitat diària, s'exposa una ridiculització que denigra el profeta, divinitat que —ho entenguem o no— ho és Tot per a milions d'humans. Compte, no estic afirmant que el cinema sigui art i que les caricatures no ho siguin; dic que en un cas es tracta de ficció i en l'altra de realitat. A més, d'acord amb el que he pogut llegir en la premsa, a la pel·lícula no es qualifica d'assassí a l'opus Dei, sinó que hi ha un personatge en aquest col·lectiu que assassina; en la vinyeta, en canvi, el profeta queda retratat com a terrorista.

*«l'opus Dei ha fet una crida a la productora Sony Columbia perquè elimine del film les escenes que puguen 'ferir els catòlics'»,* diu un diari. I la productora, que desitja rendibilitzar la polèmica, ha reaccionat amb la creació d'una [pàgina web](#) per debatre el conflicte. Efecte bumerang, doncs... Diu l'opus, *no volem que es parle d'això a la pel·lícula*, i contesta Sony, *doncs obrirem un fòrum per discutir-ho*. Bona jugada de la multinacional, que de part seua té, a més de la llibertat d'expressió, el lliure comerç, el capital i la globalització tota.

El que passa és que, ben mirat, aquests conflictes no provenen d'un problema de llibertat d'expressió o de llibertat religiosa, sinó de tolerància i respecte. Imaginem per un moment que tots els agnòstics i ateus fórem, en el nostre laïcisme, tan [radicals](#) com ho són algunes persones religioses, sobretot els jerarques, tant els musulmans com els cristians, i no compreguérem ni permetérem que, per exemple, una catòlica estiguera en contra de l'avortament obligant-la a avortar amb raons molt fundades. Això seria una guerra constant. Però no és així. Espere que, als laics, mai no se'ns acabe la paciència i que continuem fent el valuós sacrifici d'intentar comprendre a la gent religiosa, perquè esta gent continua donant mostres de què també s'esforça, però en no comprendre res de res.